

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕАСТ

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

от 21 април 2021 година

по дело E-2/20

Норвежко правителство, представявано от Съвета по обжалванията, свързани с имиграцията (Utlendingsnemnda — UNE)/L

(Директива 2004/38/ЕО — Свобода на движение и пребиваване — Експулсиране — Защита срещу експулсиране — Истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха — Императивни основания, свързани с обществената сигурност — Заповеди за забрана на достъпа — Молби за вдигане на забраната за достъп — Съществената промяна — Необходимост — Пропорционалност — Основни права — Право на семеен живот)

(2021/C 324/11)

По дело E-2/20, Норвежко правителство, представявано от Съвета по обжалванията, свързани с имиграцията (Utlendingsnemnda — UNE)/L — МОЛБА до Съда съгласно член 34 от Споразумението между държавите от ЕАСТ за създаване на надзорен орган и съд, отправена от Апелативния съд на Боргартинг (Borgarting lagmannsrett) относно тълкуването на Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, адаптирана към Споразумението за Европейското икономическо пространство, Съдът в състав Páll Hreiðsson, председател, Per Christiansen и Bernd Hammermann (съдия-докладчик), съдии, постанови на 21 април 2021 г. решение, чийто диспозитив гласи:

1. Постоянните заповеди за забрана на достъпа по принцип не противоречат на правото на ЕИП, при условие че отговарят на условията, посочени в членове 27 и 28 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, и могат да бъдат вдигнати в съответствие с член 32 от нея. Мярквата експулсиране трябва да се основава на индивидуално разглеждане. По отношение на граждани на ЕИП, които са пребивавали законно в приемащата държава в продължение на повече от десет години, може да бъде приета мярка експулсиране съгласно член 27 и член 28, параграф 3 от Директива 2004/38/ЕО само по императивни основания, свързани с обществената сигурност, при обстоятелства, при които личното поведение на съответното лице представлява изключително сериозна заплаха, като мярквата експулсиране е необходима за защитата на някой от основните интереси на обществото. Това се прилага, при условие че такава защита не може да бъде постигната с по-малко ограничителни мерки, като се имат предвид продължителността на пребиваването на гражданина на ЕИП в приемащата държава, и по-специално тежките отрицателни последици, които подобна мярка може да породи за гражданин на ЕИП и за членовете на неговото семейство, които действително са се интегрирали в приемащата държава. Всяко последващо решение за забрана на достъпа трябва да бъде ограничено до необходимото за защитата на основния интерес, който експулсирането има за цел да защити. Решението за експулсиране трябва да е съобразено с принципа на пропорционалност.
2. Социалната реабилитация на гражданин на ЕИП в държавата, в която той действително се е интегрирал, е в интерес на обществото като цяло. Доброто поведение на въпросното лице по време на периода на лишаване от свобода и впоследствие, по време на изпитателния срок, заедно с други доказателства за реинтегриране в обществото смекчават реалната заплаха за обществената сигурност. Семейството и децата на лицето, включително доведените/заварените деца, са важен фактор при оценката на необходимостта от ограничителна мярка съгласно глава VI от Директива 2004/38/ЕО с оглед на принципа на пропорционалност, на висшите интереси на детето и на основните права. При преценката на необходимостта от експулсиране като част от цялостната оценка трябва да се вземат предвид всички алтернативи на експулсирането.

3. Съществена промяна за целите на член 32 от Директива 2004/38/ЕО е промяна от такова естество, че отпада обосновката за първоначалното решение съгласно глава VI от Директивата за ограничаване на свободата на движение въз основа на поведението на лицето. Не може да се приеме, че няма да настъпи съществена промяна в личното поведение и всяка молба трябва да се оценява поотделно. Трябва да се вземат предвид всички фактори, които могат да докажат съществена промяна в личното поведение. Това ще зависи от естеството на поведението на лицето и от заплахата за обществото, която то представлява. Трябва да се вземат предвид всички доказателства, че лицето се занимава с положителни и законни дейности, така че е малко вероятно да се върне към вида дейности, довели до експулсирането. Тези фактори биха могли да включват, без да се ограничават до, доказателства, че дадено лице се е въздържало от участието в по-нататъшна престъпна дейност, доказателства за реинтегриране в приемашото общество, започване и трайно поддържане на икономическа дейност, резултатите от психологически оценки, достойно за доверие изразяване на разкаяние, доказателства за положително и конструктивно участие в обществото, и по-специално социалната реабилитация на гражданина на ЕИП в държавата, в която той действително се е интегрирал.
-